Dosarul nr. 1-144/2025 1-25118535-38-1-19082025

JUDECĂTORIA
ORHEI
SEDIUL REZINA

S E N T I N Ţ Ă
În numele legii

26 octombrie 2026 or.Rezina

Instanţa în următoarea componenţă:
Preşedintelui şedinţei, judecătorul Eugeniu Russ
Grefierilor Corina Cebotari
Doina Condrea

cu participarea:
Procurorului Vladimir Erhan
Avocaților Constantin Mustea
Vasile Furdui
Părțile vătămate Mina Izman
Serghei Gorila
Inculpatului Gheorghe Izman

în lipsa:
Inculpatului Valentin Zaporojan

examinând în şedinţă publică, în procedura generală, în limba română, cauza penală de învinuire a lui:

Izman Gheorghe Mina, născut la *****, IDNP *****, domicilia în s. ***** raionul Șoldănești, studii medii incomplete, divorțat, neangajat în câmpul muncii, anterior a fost judecat prin:

-sentința Judecătoriei Șoldănești din 28 martie 2011, în baza art.187 alin.(2) lit.e) Cod penal, la o pedeapsă de 3 ani închisoare, iar în baza art.90 Cod penal, pedeapsa a fost suspendată condiționat pe un termen de 2 ani;

-sentința Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 18 aprilie 2024, în baza art.192[1] al.(1) Cod penal, la o pedeapsă de 1 an închisoare, iar în baza art.90 Cod penal, pedeapsa a fost suspendată condiționat pe un termen de 1 an;

-sentința Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 20 mai 2024, în baza art.187 alin.(2) lit.e) și f) Cod penal, la o pedeapsă de 5 ani închisoare, iar în baza art.90 Cod penal,

pedeapsa a fost suspendată condiționat pe un termen de 4 ani (nu este definitivă);

-încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 30 ianuarie 2025, s-a anulat suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii stabilite prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 18 aprilie 2024 și s-a trimis condamnatul pentru executarea pedepsei cu închisoare, are antecedente penale,

în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. b),c) Cod penal și art. 186 alin.(2) lit. b) Cod penal, de învinuire a lui

Zaporojan Valentin Victor, născut la 24 aprilie 2000, IDNP: *****, domiciliat în s. Prepelița raionul Sângerei, studii medii, recrut, necăsătorit, relații de concubinaj, neangajat în câmpul muncii, anterior a fost judecat,

-prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Sîngere din 07 decembrie 2021, în baza art.186 alin.(2) lit.d) Cod penal și art.190 alin.(1) Cod penal, în baza art.109 Cod penal, pe episodul pe art.190 alin.(1) Cod penal, s-a încetat în legătură cu împăcarea părților, iar în baza art.186 alin.(2) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu aplicarea art.90 Cod penal, pedeapsa a fost suspendată pe un termen de 1 an;

- prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Glodeni din 02 martie 2022, în baza art.186 alin.(2) lit.c) și d) Cod penal, fiindu-i aplicată Legea amnistiei nr.243 din 24.12.2021;

- prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 03 noiembrie 2023, în baza art.186 alin.(2) lit.d) Cod penal, fiindu-i aplicată Legea amnistiei nr.243 din 24.12.2021;

-prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Sîngere din 26 noiembrie 2024, în baza art.174 alin.(1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu aplicarea art.90 Cod penal, pedeapsa a fost suspendată pe un termen de 1 an,

*-prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 31 iulie 2026, în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, iar în baza art. 84 alin. (4) și art. 90 alin.(11) din Codul penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate prin prezenta sentință și prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul ***** din 26 noiembrie 2024, s-a aplicat o pedeapsă definitivă cu închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani,* cu antecedente penale,

în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. b),c) Cod penal și art. 186 alin.(2) lit. b) Cod penal,

Procedura de citare legală respectată.

Date cu referire la examinarea cauzei penale: 19.08.2025 – 26.10.2026.

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, completul de judecată,

C O N S T A T Ă:

Fapta prejudiciabilă constatată.

1.1. *Inculpatul* ***Izman Gheorghe Mina*****,** în perioada de timp din vara anului 2023 până la mijlocul lunii ianuarie 2024, data și ora concret este imposibil de stabilit, aflându-se în s. ***** raionul Șoldănești, având scop de profit și intenția de a sustrage bunurile altei persoane pe ascuns, prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu Zaporojan Valentin, repartizând rolurile de participație, a pătruns în gospodăria cet. Izman Mina, amplasată în s. ***** raionul Șoldănești, de unde a sustras pe ascuns: mobila de perete cu o lungime de aproximativ 4 metri la prețul de 3000 lei, un covor mare ”Floare” de culoare neagră cu flori de culoare roșii de aproximativ 4 metri la prețul de 2000 lei, un ”palas” mare la fel de aproximativ 4x4 metri de culoare cafenie la prețul de 2000 lei, un colțar de bucătărie de culoare cafenie la prețul de 2000 lei, o masă – tumbă de culoare cafenie din lemn, în formă pătrată la prețul de 1000 lei, o masă din setul colțarului din lemn de culoare cafenie la prețul de 500 lei, o masă pătrată din lemn de culoare cafenie la prețul de 500 lei, o măsuță mai mică din lemn de culoare cafenie, la prețul de 500 lei, un topor cu coadă la prețul de 250 lei, o butelie din metal pentru gaz la prețul de 800 lei, o ușă metalică la prețul de 1000 lei, o ușă din lemn la prețul de 500 lei, o moară de cereale la prețul de 1300 lei, un televizor de model ”SAMSUNG” la prețul de 7000 lei, o mașină de spălat rufe la prețul de 3000 lei, cauzându-i astfel victimei o pagubă materială în sumă totală de 25 350 lei.

De către organul de urmărire penală, acțiunile lui Izman Gheorghe Mina au fost încadrate juridic conform art. 186 alin.(2) lit. b),c) Cod penal, după indicii: *Furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită, de două persoane, prin pătrundere în locuință.*

1.2. *Tot el, Izman Gheorghe,* în luna decembrie 2023, data și ora concret este imposibil de stabilit, aflându-se în s. ***** raionul Șoldănești, având scop de profit și intenția de a sustrage bunurile altei persoane pe ascuns, prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu Zaporojan Valentin, repartizând rolurile de participație, aflându-se în apropierea cimitirului din sat, având acces liber, a sustras pe ascuns de la remorca de model ”2 PTC-4”, care aparține cet.Gorila Serghei, un cilindru hidraulic și la preț de 12 000 lei, astfel cauzându-i părții vătămate, o daună materială în sumă de 12 000 lei.

De către organul de urmărire penală, acțiunile lui Izman Gheorghe Mina au fost încadrate juridic în baza art. 186 alin.(2) lit. b) Cod penal, după indicii: *Furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită, de două persoane*.

2.1. *Inculpatul* **Zaporojan Valentin Victor**, în perioada de timp din vara anului 2023 până la mijlocul lunii ianuarie 2024, data și ora concret este imposibil de stabilit, aflându-se în s. ***** raionul Șoldănești, având scop de profit și intenția de a sustrage bunurile altei persoane pe ascuns, prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu Izman Gheorghe, repartizând rolurile de participație, a pătruns în gospodăria cet. Izman Mina, amplasată în s. ***** raionul Șoldănești, de unde a sustras pe ascuns: mobila de perete cu o lungime de aproximativ 4 metri la prețul de 3000 lei, un covor mare ”Floare” de culoare neagră cu flori de culoare roșii de aproximativ 4

metri la prețul de 2000 lei, un ”palas” mare la fel de aproximativ 4x4 metri de culoare cafenie la prețul de 2000 lei, un colțar de bucătărie de culoare cafenie la prețul de 2000 lei, o masă – tumbă de culoare cafenie din lemn, în formă pătrată la prețul de 1000 lei, o masă din setul colțarului din lemn de culoare cafenie la prețul de 500 lei, o masă pătrată din lemn de culoare cafenie la prețul de 500 lei, o măsuță mai mică din lemn de culoare cafenie, la prețul de 500 lei, un topor cu coadă la prețul de 250 lei, o butelie din metal pentru gaz la prețul de 800 lei, o ușă metalică la prețul de 1000 lei, o ușă din lemn la prețul de 500 lei, o moară de cereale la prețul de 1300 lei, un televizor de model ”SAMSUNG” la prețul de 7000 lei, o mașină de spălat rufe la prețul de 3000 lei, cauzându-i astfel victimei o pagubă materială în sumă totală de 25 350 lei.

De către organul de urmărire penală, acțiunile lui Zaporojan Valentin Victor au fost încadrate juridic conform art. 186 alin.(2) lit. b),c) Cod penal, după indicii: *Furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârşită, de două persoane, prin pătrundere în locuință.*

2.2. *Tot el, Zaporojan Valentin*, în luna decembrie 2023, data și ora concret este imposibil de stabilit, aflându-se în s. ***** raionul Șoldănești, având scop de profit și intenția de a sustrage bunurile altei persoane pe ascuns, prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu Izman Gheorghe, repartizând rolurile de participație, aflându-se în apropierea cimitirului din sat, având acces liber, a sustras pe ascuns de la remorca de model ”2 PTC-4”, care aparține cet. Gorila Serghei, un cilindru hidraulic și la preț de 12 000 lei, astfel cauzându-i părții vătămate, o daună materială în proporții considerabile. .

De către organul de urmărire penală, acțiunile lui Zaporojan Valentin Victor au fost încadrate juridic în baza art. 186 alin.(2) lit. b) Cod penal, după indicii: *Furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârşită, de două persoane.*

Privind procedura.

2.1. În ședința de judecată, procurorul, părțile vătămate, inculpații și apărătorii acestora au pledat pentru examinarea cauzei în procedură generală, în şedinţă publică, în limba de stat, având în vedere că inculpații nu-și recunosc faptele invocate în rechizitoriu şi încadrarea juridică adusă.

2.2. În ședință de judecată, inculpatul Zaporojan Valentin nu s-a prezentat pentru a oferi declaraţii sau pentru a se expune privind modalitatea cercetării judecătoreşti, în pofida înştiinţării legale, iar apărătorul şi procurorul au susţinut examinarea cauzei în procedură generală, motiv pentru care, în conformitate cu articolele 321, 351 alin. (2) pct. 5) şi 352 din Codul de procedură penală, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală, cu participarea inculpatului Izman Gheorghe și în absenţa inculpatului Zaporojan Valentin, în limba română şi în şedinţă publică cu participarea apărătorilor, care acţionează în interesele inculpaților.

2.3. În motivare, instanţa mai expune că prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 07 aprilie 2026, s-a dispus anunţarea în căutare a inculpatului Valentin Zaporojan. Totodată instanța de judecată reține că, de către IP Șoldănești au fost demarate investigațiile de căutare a inculpatului Valentin Zaporojan (dosarul de căutare nr.2026470016), în rezultatul acestora s-a stabilit că Valentin Zaporojan nu se află la domiciliu.

Prin urmare, inculpatul Zaporojan Valentin, chiar dacă a cunoscut despre examinarea cauzei penale de învinuire a sa, totuşi a continuat să se eschiveze de la prezentarea în instanţă, acesta fiind predispus în acest scop, în condiţiile în care mai sunt iniţiate investigaţii în vederea găsirii sale şi în alte cauze penale, dar nu a informat despre motivele neprezentării şi nici despre

schimbarea domiciliului acestuia, adică unde *de facto* ar locui, iar în aceste condiţii instanţa a constatat că Zaporojan Valentin a renunţat în mod tacit, dar vădit la exercitarea dreptului său de a apărea în faţa instanţei şi de a se apăra personal, continuând să se sustragă de la judecată şi în aceste condiţii, aplicând prevederile art. 321 alin. (6) din Codul de procedură penală, instanţa a dispus prin încheiere din 26 mai 2026, de a continua examinarea cauzei penale în absenţa acuzatului Zaporojan Valentin, care este anunţat în căutare.

2.4. În susținerea acestor concluzii, se prezintă a fi esențial de invocat doctrina penală și jurisprudența CEDO în acest sens, ori principiul contradictorialității privește mai multe aspecte, printre care și prezența personală a inculpatului la judecată.

În procesele penale, prezența celui trimis în judecată la dezbaterea cauzei este un element esențial al asigurării principiului contradictorialității și al unui proces echitabil, în general. Or, Curtea Europeană a decis în mod constant în jurisprudența sa, că posibilitatea pe care trebuie s-o aibă „*acuzatul*" de a lua parte la ședința de judecată decurge din obiectul și scopul ansamblului dispozițiilor art. 6 din Convenție, deoarece lit. c), d) și e) ale par. 3 ale aceluiași text recunosc „*oricărui acuzat*" dreptul „*de a se apăra el însuși*", „*de a interoga sau de a face să fie interogați martorii*", „*de a fi asistat gratuit de un interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba utilizată în ședința de judecată*", toate acestea fiind de neconceput fără prezenţa sa.

Astfel, legislatorul este obligat să ia măsuri de „*descurajare*" a absențelor nejustificate. O situație specială din punct de vedere al respectării principiului contradictorialității este aceea a absenței acuzatului de la proces sau, altfel spus, posibilitatea judecării în lipsă a unui acuzat care se sustrage de la judecată, prin raportare la exigențele art. 6 din Convenție.

Spre exemplu, pe cazul *Mihaes împotriva Franţei* din 25 mai 1998, cu privire la inadmisibilitatea unui recurs în casație pentru motive legate de sustragerea voluntară a reclamantei de la judecată într-o cauză penală, fosta Comisie a considerat că aceasta nu constituie nici o limitare disproporționată a dreptului la un tribunal și nici a dreptului la un proces echitabil, deoarece, în speță, reclamanta a refuzat să fie prezentă, în persoană, în fața instanțelor de fond, ceea ce semnifică renunțarea la însuși dreptul de a participa la ședințele de judecată ale jurisdicțiilor care au pronunțat hotărârea.

În aceste condiții, Comisia a considerat că reclamanta, prin propria sa voință și în mod neechivoc, a renunțat la dreptul de a fi ascultată de tribunal și la dreptul de a se apăra în proces.

În cazul *Kattan împotriva România* din 21 ianuarie 2014, Curtea Europeană a adoptat o decizie de inadmisibilitate, cu respingerea ca vădit nefondată a plângerii privind încălcarea art. 6 CEDO, întrucât instanța și-a îndeplinit obligația pozitivă de a face demersuri pentru a asigura prezența inculpatului în instanță.

Prin urmare, Curtea a considerat că reclamantul a contribuit în mare măsură la crearea unei situații, în care în mod rezonabil, a putut prevedea consecințele comportamentului său – examinarea cauzei în lipsa sa. În ipoteza în care o persoană a avut cunoștință despre desfășurarea judecății și cu toate acestea nu s-a prezentat în fața instanțelor, este vorba despre o conduită procesuală culpabilă a persoanei.

Posibilitatea soluționării cauzei în lipsa inculpatului este recunoscută și prin Rezoluția nr. 75 (11) a Consiliului Europei privind criteriile ce trebuie respectate în cazul în care o persoană este judecată în lipsă. Astfel, în criteriul nr. 9 se statuează că persoana condamnată în lipsă ar trebui să aibă dreptul de a judeca din nou dacă dovedește faptul că absența sa de la judecata inițială este datorită unor cauze independente de voința sa și că nu a avut posibilitatea de a înștiința instanța.

În aceste circumstanțe, se reține că nici reglementările internaționale și nici cele interne nu impun admiterea unei cereri de rejudecare în cazul unei persoane condamnate în lipsă, impunându-se verificarea faptului dacă aceasta s-a sustras sau nu de la judecată. A interpreta altfel dispozițiile legale ar însemna a recompensa sustragerea de la soluționarea cauzei și a da posibilitatea condamnatului să se prevaleze de propria sa culpă, legitimând astfel un abuz de drept procesual.

În aceste condiţii, instanţa argumentează prin faptul că în faza judecării cauzei, inculpatul Zaporojan Valentin a fost notificat privind desfăşurarea şedinţelor de judecată, însă acesta a continuat să se eschiveze şi a refuzat să se prezinte, fără să mai informeze instanţa despre motivele neprezentării sau despre schimbarea domiciliului său.

2.5. Din argumentele indicate *supra*, instanţa conchide că inculpatul Zaporojan Valentin, intenţionat se eschivează să se prezinte în şedinţele de judecată, or având obligaţia într-o situaţie de a se prezenta la cercetarea cazului privind învinuirea adusă acestora, iar în alt aspect, *de a informa instanţa privind schimbarea domiciliului său*, a ignorat cerinţele enunţate, care sunt prevăzute de *art. 66 alin. (5), pct. 1) din Codul de procedură penală*, potrivit căruia inculpatul este obligat să se prezinte la citarea instanţei sau ale *art. 238 alin. (3[1]) din acelaşi cod*, din care reiese că *inculpatul are obligaţia de a informa, în termen de cel mult 3 zile, instanţa de judecată despre schimbarea domiciliului*, prevederi despre care inculpatul a fost informat inclusiv anterior la faza urmăririi penale, cu ocazia înaintării învinuirii sale şi audierii, dar şi prin efectul legii, a cărei efect public se extinde şi în privinţa lui Zaporojan Valentin în lumina principiului unanim recunoscut *nemo censetur ignorare legem (care presupune că necunoaşterea sau cunoaşterea greşită a legii, nu înlătură obligaţia persoanelor de a se conforma legii)*.

Concomitent, privind intenţia inculpatului de a se eschiva, servesc şi alte circumstanţe obiective, precum atitudinea indiferentă faţă de desfăşurarea rezonabilă a judecării cauzei, nereclamarea citaţiilor de către acesta sau iniţierea investigaţiilor în vederea găsirii lui Zaporojan Valentin de către instanţă, fiind o măsură evidentă şi necesară anume în condiţiile expuse mai sus privind eschivarea, dar şi pentru asigurarea desfăşurării procesului penal cu maximă diligenţă, cu respectarea drepturilor tuturor participanţilor la proces.

Astfel, instanţa reiterează că o procedură care se desfăşoară în absenţa inculpatului nu este în sine incompatibilă cu art. 6 din Convenţie, fiind produsă o denegare de justiţie doar atunci când asupra cauzei unui individ condamnat *in absentia*, se va pronunţa o instanţă, fără ca acesta să fie audiat cu privire la temeinicia acuzaţiei în fapt şi în drept sau atunci când *nu s-a stabilit* că *acesta a renunţat la dreptul său de a se prezenta* şi de a se apăra ori că *a avut intenţia de a se sustrage* de la justiţie [*Sejdovic împotriva Italiei* (MC), par. 82].

La caz, instanţa a constatat întemeiat atât faptul, cât şi intenţia certă a inculpatului Zaporojan Valentin atât de a se eschiva de la prezentarea în instanţă, cât şi de renunţare la participare în şedinţele de judecată, precum şi de manifestare a unui vădit dezinteres faţă de desfăşurarea procesului penal de acuzare a sa, iar în opinia instanţei, dreptul la un proces echitabil al acuzatului nu a fost astfel afectat, or Zaporojan Valentin pe tot parcursul procesului penal a fost asistat de apărător profesionist, desemnat în acest sens, în privinţa căruia nu au fost reţinute obiecţii.

Declarațiile inculpatului în ședința de judecată.

3.1. În ședința de judecată inculpatul Izman Gheorghe Mina, fiind audiat, la întrebările instanței și părților pe dosar a declarat pe episodul cu partea vătămată Serghei Gorila că era vară, pe timp de noapte. Data și anul nu-și adduce aminte. Valentin Zaporojan l-a chemat la domiciliul

său pentru a servi câte un pahar de vin, după care i-a propus să meargă la Sorin Prepeliță pentru a lua ulei pentru motoferestrău. Astfel, s-au deplasat la domiciliul lui Sorin Prepeliță, care a pregătit aproximativ 1,5 litri de ulei, iar între timp au servit câte un pahar de vin. Valentin i-a solicitat lui Sorin Prepeliță să îi dea niște chei. Ulterior, ei toți s-au deplasat spre cimitir. La cimitir, Sorin Prepeliță s-a apropiat de grilaj și a luat un cilindru de gaz. Atunci el și-a dat seama că intenția lui era să sustragă acel cilindru pentru Constantin Păduraru. Valentin Zaporojan și-a sunat soția, solicitându-i să aducă niște chei de acasă. La cimitir au venit Natalia Roșca și fiica acesteia, Valentina Roșca, care au adus cheile lui Valentin, după care au plecat. Valentin Zaporojan a luat cilindrul și l-a transportat singur în satul Oleinic. Sorin Prepeliță a luat cheile și a plecat acasă, iar el a plecat la domiciliu. Menționează că, nu a participat la sustragerea sau la vânzarea cilindrului, nu și-a dat acordul pentru aceste acțiuni și nu a primit niciun bun sau vre-o sumă de bani în urma valorificării acestuia. Nu a purtat discuții cu Constantin Păduraru privind cilindrul de gaz și nici cu alte persoane în legătură cu acesta. Valentin Zaporojan și Valentina Roșca nu mai conviețuiesc în relații de concubinaj, deși au împreună un copil. Pe episodul cu partea vătămată Izman Mina nu s-a expus deoarece tatăl său își retrage plîngerea în privința sa.

3.2. *Ca urmare a faptului că Zaporojan Valentin nu s-a prezentat în ședința de judecată, instanța a fost în imposibilitate de a-l audia, iar la demersul procurorului fiind date citirii în ședința de judecată a declarațiilor inculpatului depuse la faza de urmărire penală din care rezultă că*, că recunoaște parțial, susține pe deplin declarațiile date în calitate de bănuit. Recunoaște numai faptul că împreună cu Izman Gheorghe au sustras un cilindru de la remorca care se afla în cimitirul din ***** raionul Șoldănești, privitor la bunurile sustrase din gospodăria lui Izman Mina, nu recunoaște, el așa fapte nu a comis. În vara anului 2023, la el la domiciliu a venit consăteanul Izman Gheorghe, care i-a comunicat precum că are în vânzare o mobilă de perete chemându-mă la el acasă să vadă mobila. După ce a văzut-o, au convenit cu el la prețul de 2000 lei, bani pe care îndată i-a achitat și ultimul singur i-a adus mobila în câteva zile pe timp de noapte. Izman Gheorghe i-a spus că mobila îi aparține lui, despre faptul că mobila aparține tatălui lui, nu a știut. I-a mai spus că are nevoie de bani, deoarece tatăl lui în acel moment era internat la spital și că scoate mobila pe timp de noapte să nu-l vadă lumea din sat. Peste un timp, la el acasă, iarăși a venit Izman Gheorghe și i-a adus o ușă din lemn cu tot cu ușor, întrebându-l dacă nu-i trebuie, pentru care i-a dat 100 lei și o sticlă cu vin cu volumul de 3 lt.. Peste aproximativ o săptămână Izman Gh. l-a telefonat și l-a chemat la el în gospodărie și i-a propus două mese care se desfac. Întrebându-l cui aparțin mesele, el i-a zis că sunt ale lui. Pentru mese i-a dat lui Izman Gh. câte 500 lei pentru fiecare masă, în total 1000 lei. Peste câteva zile la el acasă iar a venit Izman Gh. cu o mașină de spălat pentru care i-a zis să-i dea 1000 lei și 20 litri de vin. I-a achitat banii și i-a dat vinul. Toate aceste bunuri sau aflat la el acasă, ulterior eu le-a predat organelor de poliție. Nu a știut despre faptul că aceste bunuri aparțin tatălui lui Izman Gh. Despre restul bunurilor menționate în ordonanța de învinuire, așa bunuri nu a sustras, dar din câte cunoaște, Izman Gheorghe a vândut la vecini o parte din aceste bunuri. El împreună cu Izman Gheorghe careva bunuri din gospodăria tatălui lui Izman Mina nu a sustras. Privitor la cilindrul de la remorca lui Gorila, declară că, aproximativ în luna noiembrie 2023, data concret nu o ține minte, sera la el acasă a venit, cet.Izman Gh., împreună au servit vin, după ce el i-a spus că în cimitirul din sat este o remorcă, invocând că nu este a nimănui, căci stă acolo de mult timp și să demonteze cilindrul de la ea. Tot în acea seară, în jurul orelor 00:00, el a luat de acasă instrumente (chei) și împreună cu Izman Gheorghe s-au dus la cimitirul din sat. Acolo într-adevăr a observat acolo o remorcă, de care s-au apropiat și au demontat cilindrul. Izman Gheorghe ținea cheile și îl ajuta la demontare, după care au dus cilindrul la el acasă și l-au pus în

beci. Gheorghe i-a zis să caute cumpărători pentru a vinde cilindrul. După ce, când a aflat poliția, el a mers și l-a întors lui Gorila Serghei. La sustras cilindrul au fost numai în doi cu Izman Gheorghe, Prepeliță Sorin sau alt cineva cu ei, nu au participat. (f.d.113-114, vol.II).

4. *În dezbateri judiciare, procurorul a solicitat recunoaşterea culpabilă a inculpaţilor Izman Gheorghe Mina şi Zaporojan Valentin Victor în comiterea infracţiunilor prevăzute de art.186 alin.(2) lit.b), c) din Codul penal şi art.186 alin.(2) lit.b) din Codul penal, iar în susţinerea acuzării, au fost audiaţi părţile vătămate, martori şi au fost cercetate nemijlocit în şedinţă de judecată următoarele mijloacele de probă:*

1. Pe episodul cu partea vătămată Izman Mina.

1. *Partea vătămată **Izman Mina*** în ședința de judecată s-a folosit de dreptul său și a refuzat să depună declarații din motiv că este învinuit fiul său Izman Gheorghe.

2. *Martorul **Oloer Vasile*** prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în şedinţă de judecată a declarat că, data precis nu o ține minte, dar în luna august 2023 se afla la domiciliul său în sat. ***** împreună cu soția sa Oloer Dumitrița. A auzit că lătra câinii afară și el a ieșit afară și a văzut că la poartă era Izman Gheorghe cu Zaporojan Valentin. Aceștea l-au întrebat dacă dorește să procure un televizor led. Astfel s-a uitat la acel televizor era cu inscripția SAMSUNG și i-a întrebat ce preț coastă televizorul, la ce ei i-au spus că 1600 lei, însă el l-ea comunicat că nu are cheș la moment și că trebuie să se ducă în oraș să scoată banii. În acel moment Izman Gheorghe l-a rugat să se ducă în oraș să scoată banii, că ei mai lasă din preț deoarece au nevoie urgent de bani. Astfel el a acceptat și împreună cu Zaporojan Valentin și Izman Gheorghe au plecat la Șoldănești. În timp ce se deplasa spre Șoldănești l-a întrebat pe Gheorghe Izman dacă nu au furat televizorul de la tata lui fiindcă știa că are conflict cu acesta, la ce Izman Gheorghe a zis că nu, fiindcă televizorul a fost trimis de sora lui de peste hotare și nu are nimeni pretenții la televizorul dat. Ajungând la Șoldănești a scos suma 1750 lei, din care 1500 lei i-a dat-o lui Izman Gheorghe în mâna. După care s-au urcat în automobil și au revenit în sat. *****. Pe drum a văzut că Izman Gheorghe i-a dat o sumă de bani lui Valentin Zaporojan și atunci l-a întrebat de ce îi dă bani lui Valentin Zaporojan dacă televizorul e al lui. La care Izman Gheorghe i-a comunicat că sa înțeles cu Valentin Zaporojan că dacă îl ajută să vândă televizorul îi d-ea o sumă bănească. A trecut câteva zile și la poarta sa iar au venit Izman Gheorghe cu Zaporojan Valentin, care i-au propus să-i vîndă două covoare în sumă de 500 lei. Astfel uitându-se la covoare, care erau mari și l-ea procurat. La fel i-a dat banii în mînă lui Izman Gheorghe, la care ultimul iarăși i-a dat o sumă de bani lui Valentin Zaporojan. A trecut o săptămână de zile și Zaporojan Valentin a venit singur la el la poartă, la care i-a propus să procure o moară în sumă de 1000 lei, însă din discuțiile purtate a convenit și a procurat moara cu 600 lei. Peste aproximativ o lună de zile a auzit de la serviciu că Izman Mina a depus o plângere în privința fiului său Izman Gheorghe precum i-a sustras din gospodărie televizorul, două covoare și moara. Astfel, el s-a apropiat de colaboratorul de serviciu și i-a comunicat că aceste lucruri se află la el deoarece l-ea procurat de la Izman Gheorghe si de la Zaporojan Valentin. Menționează că în timpul cînd a procurat televizorul, Izman Gheorghe i-a mai propus un televizor mai mic cu 300 lei. Izman Gheorghe și Zaporojan Valentin erau împreună în acest timp. Mobilă de perete nu a procurat-o de la ei, dar a fost așa propunere de la Izman Gheorghe cu Zaporojan Valentin. La fel i-a mai propus să procure și un aparat de sudat, însă el a refuzat. A mai indicat că aproximativ peste două luni de la procurarea telivizorului, la el a venit Zaporojan Valentin și l-a rugat să îl ducă în satul Prepelița împreună

cu soția lui Valentina. Astfel el a fost de acord și ei au pus în portbagaj o butelie de gaz pe care a lăsat-o la casa părintească a lui Valentin Zaporojan.

3. *Martorul* ***Oloer Dumitrița*** prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în şedinţă de judecată a declarat că, în luna august 2023, nu își amintește data exactă, ea era împreună cu soțul Oloer Vasile la domiciliul din satul *****, cîmd au venit Zaporojan Valentin și Izman Gheorghe cu două televizoare spre vânzare: unul mare și unul mic. Prețul nu-și amintește. Atunci ea și cu soțul au întrebat dacă televizoarele nu sunt furate, pentru a nu avea probleme în cazul în care acestea ar fi fost sustrase de undeva, la ce Izman Gheorghe i-a comunicat că televizoarele i-au fost date de sora sa. Soțul său a plecat împreună cu Izman Gheorghe și Zaporojan Valentin cu automobilul pentru a scoate bani de la bancomat. Din câte își amintește suma achitată pentru televizor a fost de aproximativ 1.700 de lei. După ce au primit banii, aceștia i-au împărțit între ei. Peste aproximativ două zile, cei doi au venit din nou la ei cu două covoare și atunci au decis să le cumpere. Ulterior, la fața locului au venit tatăl lui Izman Gheorghe și colaboratorii de poliție. Nu cunoaște dacă aceștia au mai adus și alte bunuri, în afară de cele două televizoare și cele două covoare. După acest caz, soțul nu a mai plecat împreună cu aceștia cu automobilul în altă parte.

4. *Martorul* ***Herța Constantin*** prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în şedinţă de judecată a declarat că, locuiește în vecinătate cu Izman Mina la o distanță de aproximativ 300 de metri. În luna august 2023, a venit la el mai întâi Zaporojan Valentin, iar după aproximativ două minute a apărut și Izman Gheorghe. A auzit cum Izman Gheorghe l-a rugat pe Oloer Vasile să îi procure două covoare, două televizoare și o moară pentru cereale. Oloier Vasile a spus că nu are bani la acel moment și că trebuie să îi retragă de la bancomat. Cunoaște că Olaer Vasile a procurat doar aceste obiecte. Despre mobilă nu a auzit să îi fi fost propusă. Menționează că, era un televizor mare și unul mic. Covoarele erau strânse, iar din câte își amintește, avea culoarea roșie, asemănătoare cu culoarea veșiniu. Peste un timp soția sa i-a spus că a venit o mătușă a lui Izman Gheorghe, pe nume Serafima, împreună cu alte două persoane, și au luat lucrurile înapoi.

5. *Martorul* ***Babcinețchi Serafima*** prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în şedinţă de judecată a declarat că, în luna noiembrie 2024, ea împreună cu fratele său Izman Mina, aveau o programare la spital, motiv pentru care s-au deplasat la spital. La acel moment Izman Gheorghe locuia în casa fratelui Izman Mina. În timp ce se aflau la spital, fratele Izman Mina i-a comunicat faptul că Izman Gheorghe împreună cu Zaporoian Valentin și Prepeliță Sorin, ar fi organizat în timpul nopții sustragerea mai multor bunuri din gospodărie. Din cele comunicate de fratele său au fost sustrase mobile, două covoare, un televizor, o mașină de spălat, un colțar, mese, o moară, o butelie de gaz, precum și alte bunuri. I s-a comunicat de asemenea că o parte dintre aceste bunuri au fost date și lui Oloer Vasile. Din câte cunoaște aceste bunuri au fost sustrase în perioada în care fratele său se afla internat în spital. Ulterior, l-a întrebat pe Izman Gheorghe dacă este adevărat faptul că el, împreună cu Zaporoian Valentin și Prepeliță Sorin, au sustras bunurile menționate, la ce Izman Gheorghe a confirmat că într-adevăr așa au procedat.

6. *Martorul* ***Reu Alexei*** prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în şedinţă de judecată a declarat că, în vara anului 2023, a observat că Zaporojan Valentin și Izman Gheorghe consumau împreună băuturi alcoolice. Zaporojan Valentin îl îmbăta pe Izman Gheorghe, după care se deplasau la domiciliul lui Izman Mina, unde Zaporojan Valentin îi indica lui Izman Gheorghe ce bunuri să ia din locuință. A observat cum Zaporojan Valentin și Izman Gheorghe au scos bunuri din locuința lui

Izman Mina și le-au transportat la domiciliul lui Vasile Oloer. Printre bunurile transportate se aflau două televizoare (unul mare și unul mic), două sau trei covoare, precum și alte obiecte. A observat că toate bunurile luate din locuința lui Izman Mina au fost transportate la domiciliul lui Roșca Grigore, care este socrul lui Zaporojan Valentin. Au fost transportate scaune, mese și alte bunuri. Mașina de spălat a fost dusă la domiciliul lui Gorob Oleg. Ulterior, Vasile Oloer a transportat un balon de gaz de la domiciliul lui Izman Mina la domiciliul lui Roșca Grigore, iar de acolo Zaporojan Valentin a dus la Sângerei mai multe bunuri. Deoarece era întuneric, nu a putut identifica exact ce bunuri transporta. A observat cum poliția a ridicat de la părinții lui Vasile Oloer două televizoare, covoare și câteva scaune.

7. <u>Respectiv, au mai fost prezentate următoarele mijloace de probă administrate în faza de urmărire penală și cercetate nemijlocit în ședința de judecată:</u>

- *prin procesul verbal de cercetare la fața locului din 09 februarie 2024,* conform căruia, a fost examinată gospodăria cet. Oloer Iulia, amplasată în s. ***** raionul Șoldănești, în cadrul căreia a fost depistată și ridicate: un televizor de model ”SAMSUNG” , o moară de cereale, un covor de culoare roșie cu flori, un covor de culoare cafenie cu flori roșii (f.d.21-26, vol.I);

- *prin raportul de expertiză judiciară nr. 202435A0347 din 04 iunie 2024,* conform căruia: Izman Gheorghe prezintă diagnosticul de: „Retardare mentală moderată agravat de alcoolizare. Sindrom psihopatiform combinat cu sindrom convulsiv”. În momentul săvârșirii infracțiunii Izman Gheorghe prezenta diagnosticul de: „Retardare mentală moderată agravat de alcoolizare. Sindrom psihopatiform combinat cu sindrom convulsiv”, avea capacitatea redusă de a conștientiza și dirija acțiunile sale. În caz de recunoaștere a vinovăției în acțiunile imputate, cade sub incidența art. 23/1 CPRM (responsabilitate redusă). Nu se atestă necesitatea de aplicare a măsurilor de constrângere cu caracter medical. Conform stării psihice, Izman Gheorghe avea capacitatea redusă de a conștientiza conținutul evenimentelor, a consecințelor acestora și are capacitate redusă de a face declarații. (f.d.87-93, vol.III).

4.2. Pe episodul cu părți vătămate Serghei Gorila.

4.2.1. *Partea vătămată* ***Serghei Gorila*** prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în şedinţă de judecată a declarat că cu vreo doi ani în urmă (2023) a dorit să construiască o clopotniță pe teritoriul cimitirului. Cu această remorcă el transportam cărămidă. Construcția nu s-a finisat și peste iarnă remorca se afla lîngă cimitirul satului *****, r-nul. Șoldănești. Într-o seară l-a telefonat consăteanul Gheorghe Izman și l-a rugat să-i aduc un pachet de țigări și totodată acesta i-a comunicat că știe cine a sustras piesa de schimb de la acea remorcă. El a plecat la domiciliu lui Gheorghe Izman, i-a adus țigări, la care acesta i-a comunicat că pe teritoriul cimitirului erau persoanele: Zaporojan Valentin, socru său Sorin și Golub Oleg, care au demonstrat că au adus acea piesă la Sorin acasă, apoi la Golub acasă. Peste vre-o două zile s-a dus la cimitir să văd remorca și a văzut lipsa acestui cilindru de la remorcă cu tot cu furtunurile cu presiune înaltă. Ulterior a depus o plîngere la organele de poliție. Peste vre-o două zile l-a telefonat Zaporojan Valentin și i-a spus că va instala înapoi cilindrul la remorca respectivă. Nu i-a comunicat acesta faptul dacă a fost și Izman Gheorghe. El pe inculpați îi iartă și careva pretenții nu are.

4.2.2. *Martorul* ***Reu Alexei*** prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în şedinţă de judecată a declarat că, a văzut cilindrul în beciul lui Roșca Grigore. Din câte cunoaște, ei intenționau să îl vândă pădurarului Constantin. Grupul era format din trei persoane: Zaporojan Valentin, Gorob Mihail și Prepeliță. Din câte cunoaște aceștia au intenționat să vândă cilindrul pădurarului Constantin, însă acesta a refuzat. Ulterior, cilindrul a fost depozitat în beciul lui Roșca Grigore. A aflat de la

pădurarul Constantin că i s-a propus să cumpere cilindrul. Nu cunoaște cine anume i-a făcut această propunere și nu l-a întrebat despre identitatea persoanei.

4.2.3. <u>Respectiv, au mai fost prezentate următoarele mijloace de probă administrate în faza de urmărire penală și cercetate nemijlocit în ședința de judecată:</u>

- *prin procesul verbal de cercetare la fața locului din 29 ianuarie 2024,* conform căruia, a fost examinat locul comiterii infracțiunii și anume cimitirul , amplasat în s. ***** raionul Șoldănești, în cadrul căreia a fost depistate: o remorcă de la tractor de model ”2 ПТС-4”, fără cilindrul hidraulic, care este demontat (f.d.35-38, vol.I);

-prin procesul verbal de ridicare din 14 iunie 2024, conform căruia, de la cet.Roșca Valentina a fost ridicat un cilindru hidraulic de la remorcă de tractor de model ”2 ПТС-4”. (f.d.172, vol.I).

4.3. În cadrul cercetării judecătorești, de către partea apărării nu a fost solicitat să fie audiați alți martorii.

4.4. În cadrul cercetării judecătorești partea vătămată Izman Mina a depus o cerere de retragere a plîngerii depuse împotriva lui Izman Gheorghe deoarece ultimul îi este fiu și nu dorește să fie atras la răspundere penală.

4.5. În continuare, în dezbateri judiciare, de către apărătorul Constantin Mustea care acționează în interesele inculpatului Izman Gheorghe a solicitat că acesta să fie recunoscut vinovat de comiterea faptei pe episodul lui Izman Mina și încetat procesul penal, iar pe episodul cu partea vătămată Serghei Gorila de a fi pronunțată o sentință de achitare.

4.6. În dezbaterile juduciare apărătorul Vasile Furdui care acționează în interesele inculpatului Valentin Zaporojan a fost solicitată pronunțarea a unei sentințe de condamnare, cu aplicarea unei pedepse mai blînde, reieșind din faptul că inculpatul la urmărirea penală a recunoscut vina, iar în ședința de judecată nu s-a prezentat.

Analizând coroborat probele administrate în cursul cercetării judecătorești și în faza de urmărire penală, instanța reține următoarele:

6.1. Potrivit Recomandării nr. (94) 12 a Comitetului de Miniştri către statele membre ale Consiliului Europei privind independenţa, eficienţa şi rolul judecătorului, judecătorii au obligaţia şi trebuie să deţină puterea de a exercita responsabilităţile judiciare ce le revin în scopul de a se asigura de aplicarea corectă a legii şi instrumentarea cauzelor în mod echitabil, eficient şi rapid.

Potrivit art. 50 din Codul penal, se consideră răspundere penală condamnarea publică, în numele legii, a faptelor infracţionale şi a persoanelor care le-au săvârşit, condamnare ce poate fi precedată de măsurile de constrângere prevăzute de lege.

Conform art. 51 din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

În conformitate cu dispozițiile art. 8 din Codul de procedură penală, precum şi cu cele ale art. 21 din Constituţia Republicii Moldova, orice cetăţean beneficiază de prezumţia de nevinovăţie, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condiţiile prevăzute de lege.

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; la pronunţarea unei decizii judecătoreşti de condamnare, prezumţia de nevinovăţie este răsturnată cu efecte *„erga omnes”*, iar soluţia magistraţilor trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăţie, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunţe o soluţie de achitare.

Potrivit art. 93 din Codul de procedură penală, probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: declaraţiile bănuitului, învinuitului, inculpatului şi etc.

În acest context prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

Prin urmare, fiind cercetate în conformitate cu art. 101 alin. (l) şi (2) din Codul de procedură penală în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicţii esenţiale şi semnificative între probele cu martori şi cele materiale.

Conform art. 384 din Codul de procedură penală, instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentinţa se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

În conformitate cu art. 8 alin. (3) în coroborare cu art. 389 din Codul de procedură penală, sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte, cercetate de instanţa de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergenţele au fost lichidate şi apreciate corespunzător.

Explicaţii în acest sens se conţin în pct. 4 al Hotărârii Plenului Curţii Supreme de Justiţie nr. 10 din 24 februarie 2000 potrivit cărora sentinţa de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentinţa de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergenţele apărute au fost lichidate şi apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

6.2. Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpaților Izman Gheorghe și Valentin Zaporojan, pe cauza penală în privinţa acestora a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

6.3. La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura şi cauza acuzaţiei, cât şi probele pe care se fundamentează acuzația, care a fost dată faptelor săvârșite de aceștea într-o manieră detaliată prin ordonanţele de punere sub învinuire, cît şi rechizitoriile întocmite.

6.4. Respectiv, în acest sens, în concordanţă cu dispoziţia art. 325 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, instanţa statuează că judecarea cauzei în prima instanţă se efectuează numai în privinţa persoanei puse sub învinuire şi *numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu*, care trebuie să corespundă cu strictețe dispoziţiei art. 281 alin. (2) din Codul de procedură penală, iar modificarea învinuirii în instanţa de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situaţia inculpatului şi *nu se lezează dreptul lui la apărare*, condiţii de la care instanţa nu poate deroga în vederea respectării garanţiilor unui proces echitabil acordate lui Izman Gheorghe și Valentin Zaporojan.

Respectiv, conform dispoziţiei art. 281 alin. (2) din Codul de procedură penală, ordonanţa de punere sub învinuire trebuie să cuprindă: data şi locul întocmirii; de către cine a fost

întocmită; numele, prenumele, ziua, luna, anul şi locul naşterii persoanei puse sub învinuire, precum şi alte date despre persoană care au importanţă juridică în cauză; formularea învinuirii cu indicarea datei, locului, mijloacelor şi modului de săvîrşire a infracţiunii şi consecinţele ei, formelor vinovăţiei, motivelor şi semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei, circumstanţelor în virtutea cărora infracţiunea nu a fost consumată în cazul pregătirii sau tentativei de infracţiune, menţiunea despre punerea persoanei respective sub învinuire în calitate de învinuit în această cauză conform articolului, alineatului şi literei articolului din Codul penal care prevăd răspunderea pentru infracţiunea comisă.

De asemenea, conform art.1 alin.(3) din Codul de procedură penală, instanțele judecătorești în cursul procesului sânt obligate să activeze în așa mod, încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau *condamnată*.

Aşadar, în motivarea sentinţei, instanţa de judecată şi-a bazat constatările sale pe probele verbale şi în scris prezentate, dar şi în analiza faptului dacă acuzările au fost sau nu bine justificate conform standardului de dovadă *„în afara dubiilor rezonabile”* şi doar în limitele acuzaţiei formulate conform art. 186 din Codul penal, or astfel de dovadă poate rezulta doar din coexistenţa deducerilor suficient de puternice, clare şi concordante sau similare prezumţiei de fapt necombătute, iar adiţional, poate fi luat în consideraţie comportamentul părţilor când sunt obţinute dovezile *(hotărârea Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978)*.

La fel, Curtea Constituţională, prin Hotărârea nr. 18 din 22 mai 2017, pct. 70, menționează că libera apreciere a probelor nu înseamnă arbitrariu, ci libertatea de a aprecia probele în mod rezonabil și imparțial, iar rezultatele aprecierii probelor sunt expuse de către instanța de judecată în acte procedurale, care vor fi motivate în mod obiectiv și sub toate aspectele potrivit legii.

În același timp, Curtea Constituţională reamintește că referitor la procesul de apreciere a probelor, în jurisprudența Curții Europene s-a conturat standardul „dincolo de orice îndoială rezonabilă” *(„beyond reasonable doubt”)*, care presupune că, pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă.

Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției într-o manieră aptă să înlăture dubiul *(hotărârea CEDO Bragadireanu v. România, din 6 decembrie 2006; hotărârea CEDO Orhan v. Turcia din 18 iunie 2002; hotărârea CEDO Irlanda v. Regatul Unit din 18 ianuarie 1978)*.

Respectiv, conform pct. 102 al hotarârii Curţii Constituţionale nr. 3 din 23 februarie 2016, procesul judiciar trebuie să fie guvernat de principia fundamentale, cum ar fi *“legalitatea, prezumţia nevinovăţiei, aflarea adevărului, oficialitatea, garantarea libertăţii şi siguranţei persoanei, dreptul la un proces echitabil prin garantarea dreptului la apărare şi al egalităţii părţilor în proces”*.

Concomitent, Curtea prin hotărârea sa nr. 10 din 16 aprilie 2010 privind revizuirea hotărârii nr. 16 din 28 mai 1998, a stabilit că *“principiile şi normele unanim recunoscute ale dreptului international, tratatele internaţionale ratificate şi la care Rep. Moldova a aderat sunt parte component a cadrului legal al ţării şi devin norme de drept intern”*, iar în sensul acestei interpretări, dreptul intern şi cel international reprezintă un tot întreg, astfel că prin aderarea la Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, a cărei interpretare se asigură de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, jurisprudenţa acesteia devine parte a dreptului intern, făcând parte din dreptul accesoriu la tratatul internaţional *(soft law)*.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenţie, în dreptul la un proces echitabil se atribuie şi necesitatea motivării hotărârii, iar sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei şi Boldea contra României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile.

Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum şi diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la d*ispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină*, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate *(cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007)* şi la fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților *(cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei)*.

6.5. În alt context, la adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1-4 Codul de procedură penală, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârşită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârşirea acestei infracţiuni.

6.5.1. ***Cu referire la învinuirea adusă inculpaților Izman Gheorghe și Valentin Zaporojan***, instanța de judecată reține că o*biectul juridic* special al infracțiunii prevăzute la art.186 Cod penal, îl constituie relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

Obiectul material îl formează bunurile care au o existenta materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 186 Cod penal are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă, care constă în sustragerea bunului, 2) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv, 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile, 4) modul ascuns al comiterii infracțiunii.

Instanța precizează că, sustragerea se consideră săvârșită pe ascuns și se califică drept furt în baza art. 186 Cod penal, dacă a fost săvârșită în absența proprietarului, a posesorului sau a oricăror altor persoane.

Potrivit teoriei și practicii judiciare prin „sustragere” se înțelege luarea ilegală şi gratuită a bunurilor din posesia altuia, care a cauzat un prejudiciu patrimonial efectiv acestuia, săvârşită în scop acaparator.

Prin noțiunea de ”pătrundere” se înțelege intrarea ilegală, pe ascuns sau deschis, într-o încăpere, locuință sau alt loc de depozitare, cu scopul săvârșirii furtului, jafului sau tâlhăriei. Pătrunderea poate fi comisă atât cu învingerea piedicilor şi a rezistenței, cât şi fără aceasta.

Prin termenul ”încăpere” se înțeleg construcțiile, edificiile, beciurile, hambarele, garajele şi alte construcții gospodărești, menite pentru păstrarea permanentă sau temporară a bunurilor materiale, utilate cu un gard sau mijloace tehnice sau asigurate cu o altă pază; magazinele mobile, limuzinele, refrigeratoarele, containerele, seifurile şi alte depozite asemănătoare. Totodată, sectoarele de teritorii care nu sunt folosite pentru păstrare, ci, de exemplu, pentru cultivarea unei oarecare producții, nu se încadrează în noțiunea de alt loc pentru depozitare.

Infracțiunea prevăzută la art.186 din Codul penal, este materială şi se consumă odată cu dobândirea bunurilor, fapt realizat în speța dată.

Infracțiunea de furt se săvârșește numai cu intenție directă, iar la calificare, este obligatorie stabilirea scopului special - a scopului de cupiditate.

La caz, *latura subiectivă* presupune intenția persoanei de a comite sustragerea bunurilor.

Subiect al infracțiunii de furt este persoană fizică responsabilă ce a împlinit vârsta de 14 ani.

În susținerea acuzației au fost audiate părțile vătămate și martorii, au fost cercetate procese-verbale de cercetare la fața locului și de ridicare, precum și raportul de expertiză judiciară privind starea psihică a inculpatului Izman Gheorghe.

Pe episodul privind gospodăria lui Izman Mina, martorul Oloer Vasile a relatat că Izman Gheorghe și Zaporojan Valentin i-au propus spre vânzare un televizor, ulterior două covoare și o moară, iar bunurile au fost prezentate de cei doi ca fiind disponibile pentru valorificare. Martorul a arătat că, la întrebarea sa dacă televizorul nu provenea de la tatăl lui Izman Gheorghe, acesta a negat și a afirmat că televizorul îi aparținea, iar ulterior a observat transmiterea unei sume de bani către Zaporojan Valentin.

Declarațiile martorei Oloer Dumitrița coroborează aspectele referitoare la prezentarea spre vânzare a televizoarelor și covoarelor de către cei doi inculpați și la primirea banilor. Declarațiile martorului Herța Constantin confirmă împrejurările în care Izman Gheorghe și Zaporojan Valentin au fost implicați în oferirea spre vânzare a unor bunuri.

Martorul Reu Alexei a relatat că a observat deplasarea lui Izman Gheorghe și Zaporojan Valentin la gospodăria lui Izman Mina, precum și scoaterea și transportarea unor bunuri. Instanța apreciază această declarație în coroborare cu declarațiile cumpărătorilor și cu mijloacele materiale de probă.

Prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 9 februarie 2024 au fost depistate și ridicate, între altele, un televizor de model „Samsung”, o moară de cereale și covoare, bunuri indicate ca provenind din gospodăria lui Izman Mina.

Astfel, instanța de judecată apreciază că probele pe care se bazează învinuirea adusă de acuzatorul de stat pe episodul cu partea vătămată Izman Mina sunt suficiente, or martorii audiați în ședința de judecată au declarat ferm că bunurile sustrase din domiciliul ce apaține lui Izman Mina au fost sustrase de de Izman Gheorghe și Valentin Zaporojan, iar o parte din aceste bunuri au fost vîndute lui Olaer Vasile, iar o parte au fost duse la domiciliul lui Valentin Zaporojan.

În condiţiile specificate, reieşind din circumstanţele faptice descrise în speţă episodul cu partea vătămată Izman Mina, de prevederile art. 186 din Codul penal şi a art. 24 alin. (1) din Constituţie, instanţa de judecată conchide că în acţiunile inculpaților Izman Gheorghe și Valentin Zaporojan sunt întrunite toate semnele şi elementele constitutive obligatorii ale infracţiunii de *„furt”*, cu încadrarea juridică conform componenţei de infracţiune prevăzute de art. 186 alin. (2) lit.b) și c) din Codul penal– *„sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârşită, de două persoane, prin pătrundere în locuinţă”* şi prin urmare, se stabilește atât temeiul real, cât şi temeiul juridic pentru atragerea lui Izman Gheorghe și Valentin Zaporojan la răspundere penală.

Pe episodul privind cilindrul hidraulic, partea vătămată Serghei Gorilă a relatat despre lipsa cilindrului de la remorca aflată în apropierea cimitirului din s. ***** și despre faptul că Zaporojan Valentin s-a oferit ulterior să reinstaleze cilindrul. Martorul Reu Alexei a declarat că a văzut cilindrul în beciul lui Roșca Grigore și că acesta urma să fie valorificat.

Deosebit de relevantă este declarația lui Zaporojan Valentin, dată în faza urmăririi penale, potrivit căreia, în jurul lunii noiembrie 2023, împreună cu Izman Gheorghe s-au deplasat la

cimitir, unde au demontat cilindrul hidraulic de la remorcă, l-au transportat la domiciliul lui Zaporojan Valentin, iar Izman Gheorghe i-a solicitat să caute cumpărători. Declarația se coroborează cu procesul-verbal de cercetare la fața locului din 29 ianuarie 2024 și cu procesul-verbal de ridicare din 14 iunie 2024.

Instanța nu acordă unei declarații luate izolat o valoare decisivă, ci apreciază întregul material probator în ansamblu. Probele sunt convergente cu privire la participarea celor doi inculpați la sustragerea cilindrului hidraulic și la împrejurările ulterioare ale valorificării acestuia.

Prin urmare, afirmațiile părți apărării privind lipsa în acțiunile inculpatului Izman Gheorghe a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute la art.186 alin.(2) lit.b) Cod penal pe episodul cu partea vătămată Serghei Gorila, instanța de judecată le apreciază ca fiind neîntemeiate, fiind făcute cu scopul de a se eschiva de la răspundere penală pentru fapta comisă.

Astfel, instanța de judecată consideră necesar ca **Izman Gheorghe şi Valentin Zaporojan** să fie condamnați pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.b) Cod penal, conform semnelor calificative *„sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârşită, de două persoane”*, reieşind din considerentele enumerate *supra*, precum şi din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale şi constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează şi se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că anume inculpații Izman Gheorghe și Valentin Zaporojan au comis infracţiunea constatată, cu vinovăţie sub forma intenţiei directe.

Cu privire la individualizarea pedepsei.

7.1. De către acuzatorul de stat Vladimir Erhan, în dezbaterile judiciare a fost solicitată:

- recunoașterea inculpatului Gheorghe Izman vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.186 alin. (2) lit.b) și c) din Codul penal și art.186 alin.(2) lit.b) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse în baza art. 186 alin. (2) lit.b) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu încetarea procesului în baza art.186 alin.(2) lit. b), c) Cod penal, în lăgătură cu retragerea plîngerii de către partea vătămată în baza art.275 Cod de procedură penală;

- recunoașterea inculpatului Valentin Zaporojan vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.186 alin. (2) lit.b) și c) din Codul penal și art.186 alin.(2) lit.b) din Codul penal, cu stabilirea unei pedepse în baza art.186 alin. (2) lit.b) și c) din Codul penal, sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și cu stabilirea unei pedepse în baza art art.186 alin. (2) lit.b) din Codul penal, sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani. În baza art.84 alin.(1) Cod penal, ai stabili o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani. Iar în baza art.85 alin.(1) Cod penal, prin cumul de sentințe ai stabili o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani.

Apărătorul Vasile Furdui, care acţionează în interesele inculpatului Valentin Zaporojan a solicitat aplicarea unei pedepse mai blînde, cu aplicarea art.90 Cod penal.

Apărătorul Constantin Mustea, care acţionează în interesele inculpatului Gheorghe Izman, cît și ultimul au solicitat pronunțarea unei sentințe de achitare pe art.186 alin. (2) lit.b) din Codul penal, iar în baza art.186 alin. (2) lit.b) și c) din Codul penal, să fie încetat procesul în legătură că partea vătămată și-a retras plîngerea, Totodată în cazul în care inculpatul va fi recunoscut vinovat să-i fie stabilită o pedeapsă mai blîndă cu aplicarea art.90 Cod penal.

7.2. Potrivit art.24 alin.(2) Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârşirii unei infracţiuni, instanţa de judecată este singură în

măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acesteia.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanţa va avea în vedere dispoziţiile art. art. 7, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea şi împrejurările în care au fost comise infracţiunile, gradul de pericol social mediu al faptei săvârşite, de împrejurările în care au fost comisă faptele, dar şi circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art.61 alin.(1) şi (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

În concordanţă, instanţa consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca *„preţul”* pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor.

Instanţa concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate *(adoptată de Comitetul de Miniştri*

în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii şi trebuie avute în vedere în procesul de stabilire şi aplicare a pedepsei.

7.3. Privind gravitatea infracţiunilor prevăzute de art.186 alin. (2) din Codul penal, instanța, conform art.16 din Codul penal, atestă că infracţiunea, în funcţie de caracterul şi gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave.

7.3.1. Instanța de judecată reține că inculpatul Valentin Zaporojan a comis infracțiunile în lipsa circumstanțelor atenuante prevăzute de art. 76 din Codul penal şi în prezența circumstanțelor agravante prevăzute de art.77 alin.(1) lit.a) și j) din Codul penal, și anume săvîrşirea infracţiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracţiune similară sau pentru alte fapte care au relevanţă pentru cauză, cît și săvîrșirea de către o persoană în stare de ebrietate.

Referitor la personalitatea inculpatului Valentin Zaporojan, instanța de judecată reține acesta la locul de trai se caracterizează negativ, la evidenţă narcologică sau psihiatrică, anterior a fost condamnat, are antecedente penale și a fost atras la răpundere contravențională de 23 ori, din care nici una nu au fost executate.

În continuare, instanţa de judecată conchide că art. 186 alin.(2) din Cod penal stabileşte atât la data comiterii infracțiunii, cât şi în prezent o pedeapsă cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 4 ani.

În acest mod, reieşind din opiniile participanţilor la proces, a materialelor dosarului penal şi din cele nominalizate supra, cît și rolul inculpatului pe care la avut la comiterea faptei, cît și la descoperirea faptei, instanţa consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnaților şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni de către condamnați, este aplicarea unei pedepse sub forma de închisoare, care este una echitabilă în raport cu infracțiunea săvârșită, cu comportamentul inculpatului Valentin Zaporojan, iar în acelaşi timp nu va genera sentimente de nedreptate, dar va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova, alte legi ale statului şi hotărârile judecătoreşti sunt apărate, iar violarea lor sau neexecutarea intenţionată şi cu rea-credinţă a acestora, este contracarată şi pedepsită.

Din motivele enumerate supra, instanța a opinat spre aplicarea în privința inculpatului Valentin Zaporojan pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin. (2) lit.b) și c) din Codul penal pe episodul cu partea vătămată Izman Mina a pedepsei sub forma de închisoare pe un termen de 2 ani și pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin. (2) lit.b) din Codul penal pe episodul cu partea vătămată Serghei Gorila, a pedepsei sub forma de închisoare pe un termen de 1 an.

În conformitate cu art.84 alin.(1) Cod penal, dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanța de judecată, pronunțând pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate, dar pe un termen nu mai mare de 25 de ani de închisoare, iar în privința persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani – pe un termen nu mai mare de 20 de ani și în privința minorilor – pe un termen nu mai mare de 12 ani și 6 luni. În cazul în care persoana este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni ușoare și/sau mai puțin grave,

pedeapsa definitivă poate fi stabilită și prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră.

Iar alin.(4) al articolului menționat, prevede că, conform prevederilor alin.(1)–(3) se stabileşte pedeapsa şi în cazul în care, după pronunţarea sentinţei, se constată că persoana condamnată este vinovată şi de comiterea unei alte infracţiuni săvîrşite înainte de pronunţarea sentinţei în prima cauză. În acest caz, în termenul pedepsei se include durata pedepsei executate, complet sau parţial, în baza primei sentinţe.

În baza art. 84 alin. (1) din Codul penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, instanţa consideră necesar să îi stabilească lui Valentin Zaporojan o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 2 ani și 6 luni.

La caz instanța de judecată reține că, prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 31 iulie 2026, (pentru fapta comisă la 22.09.2024), Valentin Zaporojan a fost condamnat în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal şi i s-a stabilit o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Totodată în conformitate cu prevederile art. 84 alin. (4) și art.90 alin.(11) din Codul penal, prin cumul parţial al pedepselor aplicate prin prezenta sentinţă și prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul ***** din 26 noiembrie 2024, s-a aplicat lui Zaporojan Valentin Victor o pedeapsă definitivă cu închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Astfel ținînd cont de faptul că inculpatul a comis fapta pînă la emiterea sentința Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 31 iulie 2026, instanța de judecată în baza art. 84 alin. (4) din Codul penal, pentru cumul de sentințe, prin cumul parțial al pedepselor, instanţa consideră necesar să îi stabilească lui Zaporojan Valentin o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 7 ani.

În acelaşi timp, în ce privește aprecierea tipului penitenciarului pentru executarea pedepsei, instanța de judecată în cazul condamnării inculpatului, în conformitate cu prevederile art. 72 alin. (3) din Codul penal, dispune pentru Zaporozan Valentin, executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Concomitent, reieşind din faptul că la moment inculpatul Zaporojan Valentin este anunțat în căutare, termenul de executare pedepsei în privinţa acestuia, se va calcula din momentul reținerii.

7.3.2. ***Cu referire la cererea de încetare a cauzei penale de învinuire a lui Gheorghe Izman în baza art.186 alin.(2) lit.b) şi c) Cod penal, înaintată de partea vătămată Izman Mina***, instanța de judecată reține că, potrivit art.332 alin.(1) Cod de procedură penală, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art.275 pct.5) -9), 285 alin.(2), precum şi în cazurile prevăzute în art.53-60 din Codul penal, instanţa, prin sentinţă motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

Potrivit art.275 pct.6) Cod de procedură penală, urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, şi va fi încetată în cazurile în care lipseşte plîngerea victimei în cazurile în care urmărirea penală începe, conform art.276, numai în baza plîngerii acesteia sau plîngerea prealabilă a fost retrasă.

Conform art.276 alin.(1) Cod de procedură penală, urmărirea penală se porneşte numai în baza plîngerii prealabile a victimei în cazul infracţiunilor prevăzute în articolele: 152 alin.(1), 155, 157, 161, 177, 179 alin.(1) şi (2), 193, 194, 197 alin.(1), 204 şi 246^1 din Codul penal, p*recum şi al furtului avutului proprietarului săvîrşit de* minor, de soţ, *rude,* în paguba tutorelui, ori de persoana care locuieşte împreună cu victima sau este găzduită de aceasta. La împăcarea părţii vătămate cu bănuitul, învinuitul, inculpatul în cazurile menţionate în prezentul alineat, urmărirea penală încetează. Procedura în astfel de procese este generală.

Iar art.285 Cod de procedură penașă prevede că, (1) Încetarea urmăririi penale este actul de liberare a persoanei de răspunderea penală şi de finalizare a acţiunilor procedurale, în cazul în care pe temei de nereabilitare legea împiedică continuarea acesteia. (2) Încetarea urmăririi penale are loc în cazurile de nereabilitare a persoanei, prevăzute la art.275 pct.4)-9) din prezentul cod, precum şi dacă există cel puţin una din cauzele prevăzute la art.53 din Codul penal sau dacă se constată că: 1) plîngerea prealabilă a fost retrasă de către partea vătămată, a fost încheiată o tranzacţie în cadrul procesului de mediere sau părţile s-au împăcat - în cazurile în care urmărirea penală poate fi pornită numai în baza plîngerii prealabile sau legea penală permite împăcarea. (3) Încetarea urmăririi penale în privinţa persoanei are loc în orice moment al urmăririi penale dacă se constată existenţa temeiurilor prevăzute la alin.(2).

În acest sens instanța de judecată reiterează că partea vătămată Izman Mina este rudă apropiată cu inculpatul Izman Gheorghe potrivit art. 134 alin.(4) Cod penal, iar în acest context, pot fi aplicate dispozițiile art. 276 alin.(1) al şi art. 285 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală și este oportună încetarea procesului penal în privința inculpatului Izman Gheorghe Mina în baza art.186 alin.(2) lit.b) și c) Cod penal pe episodul cu partea vătămată Izman Mina, cu înlăturarea răspunderii penale a acesteia, în legătură că plîgerea prealabilă a fost retrasă.

7.3.3. Instanța de judecată reține că inculpatul Izman Gheorghe a comis infracțiunea în prezența circumstanței atenuante prevăzute de art. 76 alin.(1) lit.d) din Codul penal și anume săvîrşirea faptei de o persoană cu responsabilitate redusă, or la caz prin raportul de expertiză judiciară nr. 202435A0347 din 04 iunie 2024, conform căruia: prezintă diagnosticul de: „Retardare mentală moderată agravat de alcoolizare. Sindrom psihopatiform combinat cu sindrom convulsiv". Totodată, în prezența circumstanțelor agravante prevăzute de art.77 alin.(1) lit.a) și j) din Codul penal, și anume săvîrşirea infracţiunii de către o persoană care anterior a mai fost condamnată pentru infracțiuni similare, cît și săvîrșirea de către o persoană în stare de ebrietate.

Referitor la personalitatea inculpatului Izman Gheorghe, instanța de judecată reține acesta la locul de trai se caracterizează negativ, anterior a fost condamnat, antecedente penale și a fost atras la răpundere contravențională de 56 ori, din care numai 2 au fost executate.

În continuare, instanţa de judecată conchide că art. 186 alin.(2) lit.b) din Cod penal stabileşte atât la data comiterii infracțiunii, cât şi în prezent o pedeapsă cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 4 ani.

În acest mod, reieşind din opiniile participanţilor la proces, a materialelor dosarului penal şi din cele nominalizate supra, cît și rolul inculpatului pe care la avut la comiterea faptei, cît și la descoperirea faptei, instanţa consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnaților şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni de către condamnați, este aplicarea unei pedepse sub forma de închisoare, care este una echitabilă în raport cu infracțiunea săvârșită, cu comportamentul inculpatului Izman Gheorghe, iar în acelaşi timp nu va genera sentimente de nedreptate, dar va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova, alte legi ale statului şi hotărârile judecătoreşti sunt apărate, iar violarea lor sau neexecutarea intenţionată şi cu rea-credinţă a acestora, este contracarată şi pedepsită.

Din motivele enumerate supra, instanța a opinat spre aplicarea în privința inculpatului Izman Gheorghe pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.b) și c) din Cod penal, a pedepsei sub forma de închisoare pe un termen de 1 an.

În acelaşi timp, în ce priveşte aprecierea tipului penitenciarului pentru executarea pedepsei, instanța de judecată în cazul condamnării inculpatului pentru comiterea unei infracțiuni mai puțin grave, în conformitate cu art. 72 alin. (3) din Codul penal, dispune executarea pedepselor în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, instanța de judecată reține că, prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 20 mai 2024, Izman Gheorghe a fost condamnat în baza art.187 alin.(2) lit.e) și f) Cod penal, la o pedeapsă de 5 ani închisoare, iar în baza art.90 Cod penal, pedeapsa a fost suspendată condiționat pe un termen de 4 ani.

Potrivit portalului instanțelor de judecată rezultă că, sentința Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 20 mai 2024 este contestată și se află spre examinare la Curtea de Apel Nord și fixată spre examinare pentru data de 19.11.2026, prin urmare la caz nu este posibilă aplicarea art.84 sau art.85 Cod penal.

În continuare instanța de judecată reține că, în privința lui Izman Gheorghe nu constată temeiuri de a-i fi aplicate prevederile art.90 Cod penal sau art. 90^1 din Codul penal.

Concomitent, reieșind din faptul condamnării inculpatului la o pedeapsă cu închisoare, care urmează a fi executată parțial, termenul de executare a acesteia, pentru inculpatul Izman Gheorghe se va calcula din momentul reținerii sale.

Cu privire la măsura preventivă.

8.1. În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) şi art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanţa urmează să se expună în privinţa măsurii preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

În contextul dezbaterilor judiciare procurorul Vladimir Erhan a solicitat aplicarea în privința inculpaţilor a măsurii preventive – arestarea preventivă până la rămânerea definitivă a sentinţei.

În acest context, instanţa relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanţa, din oficiu sau *la cererea părţilor* şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună *aplicarea,* înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Instanţa constată că potrivit art. 175 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, constituie măsuri preventive măsurile cu caracter de constrângere orientate în scopul *asigurării de către instanţă a executării sentinţei*.

În conformitate cu prevederile art.176 din Codul de procedură penală, măsurile preventive pot fi aplicate de către procuror, din oficiu ori la propunerea organului de urmărire penală, sau, după caz, de către instanța de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile, susținute prin probe, de a presupune că bănuitul, învinuitul, inculpatul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală sau de instanță, să exercite presiune asupra martorilor, să nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă sau să împiedice într-un alt mod stabilirea adevărului în procesul penal, să săvîrşească alte infracțiuni ori că punerea în libertate a acestuia va cauza dezordine publică.

8.2. În continuare, instanţa **consideră la moment** este imposibil aplicarea faţă de inculpaţii Valentin Zaporojan şi Izman Gheorghe a unei măsuri preventive mai blânde decât arestul preventiv, pentru a exclude posibilitatea de a fi prejudiciat cursul normal al executării sentinţei, constatând prezenţa circumstanţelor excepţionale, care determină necesitatea menţinerii măsurii preventive respective, existând riscul real ca inculpaţii să mai comită şi alte infracţiuni ori să se

eschiveze de la executarea pedepsei, având în vedere stabilirea unor pedepse sub formă de închisoare.

Reieşind din conţinutul art. 185 alin. (1) din Codul de procedură penală, arestarea preventivă constă în deţinerea inculpatului în stare de arest în locurile şi în condiţiile prevăzute de lege, iar arestarea preventivă constituie o măsură excepțională și se dispune doar atunci cînd se demonstrează că alte măsuri nu sînt suficiente pentru a înlătura riscurile care justifică aplicarea arestării.

Instanţa de judecată reţine că, în cazul dat, aplicând măsura preventivă sub formă de arest până la rămânerea definitivă a sentinţei, nu mai este încălcat dreptul lui Izman Gheorghe şi Valentin Zaporojan la libertate şi siguranţă, prevăzut de art. 5 CEDO, iar privarea de libertate a ultimului este justificată, întemeiată şi necesară într-o societate democratică şi urmăreşte un scop legal, deoarece are ca scop împiedicarea acestuia *de a se ascunde de organele de drept* şi *să comită alte infracţiuni*, fiind astfel respectat principiul proporţionalităţii între dreptul acuzatului la libertate, garantat de lege şi necesitatea aplicării faţă de el a arestului preventiv.

8.3. În aceste circumstanţe, instanţa consideră că suntem în prezenţa cazului în care este o necesitate absolută de aplica în privința inculpaţilor Valentin Zaporojan şi Izman Gheorghe a măsurii de constrângere sub formă de arest preventiv, cu arestarea inculpatului Izman Gheorghe imediat din sala de judecată, deoarece doar această măsură preventivă este reală şi efectivă în cazul dat şi va asigura comportamentul respectiv al acestuia pentru execuatarea sentinţei emise.

Cu privire la mijloacele materiale de probă.

9.1. Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte, în privinţa cărora procurorul a solicitat păstrarea la cauza penală a mijloacelor materiale probă.

9.2. Cu referire la corpurile delicte şi alte mijloace materiale de probă, instanţa totuşi precizează că prin ordonanţele organului de urmărire penală au fost recunoscute în calitate de corp delict: un televizor de model ”SAMSUNG”, un covor mare ”Floare” de culoare neagră cu flori de culoare roșii de aproximativ 4 metri, un ”palas” mare , de aproximativ 4x4 metri de culoare cafenie, o moară de cereale, un cilindru hidraulic de la remorca de model ”2 PTC-4”) care au fost restituite părții vătămate, (f.d.28,174 vol.I).

În conformitate cu art.162 din Codul de procedură penală, (1) În cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz: *4) banii şi alte valori dobîndite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului.*

9.3. Elucidând cele expuse *supra*, se concluzionează că, corpul delict: - un televizor de model ”SAMSUNG”, un covor mare ”Floare” de culoare neagră cu flori de culoare roșii de aproximativ 4 metri, un ”palas” mare , de aproximativ 4x4 metri de culoare cafenie, o moară de cereale, un cilindru hidraulic de la remorca de model ”2 PTC-4” care au fost restituite părții vătămate, la intrarea sentinței în vigoare urmează a fi restituite după apartenență.

Cu privire la cheltuieli judiciare.

10.1. În cadrul dezbaterilor judiciare acuzatorul de stat Vladimir Erhan a solicitat încasarea din contul inculpatului Izman Gheorghe a cheltuielilor judiciare în mărime de 1862 lei survenite în urma efectuării rapoartului de expertiză.

10.2. Instanţa reţine că potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 202435A0347 din 04 iunie 2024, conform căruia: Izman Gheorghe prezintă diagnosticul de: „Retardare mentală moderată agravat de alcoolizare. Sindrom psihopatiform combinat cu sindrom convulsiv”, pentru efectuarea acestuia se atestă cheltuieli în sumă de 1862 lei (f.d.87-93, vol. IV), fapt confirmat în tabel, cu semnăturile experților judiciari şi impresiunea ştampilei oficiale, cu descrierea serviciilor prestate de executori.

10.3. În conformitate cu art. 229 alin. (1) și (7) Codul de procedură penală, instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. (7) În cazul condamnaţilor minori, pot fi obligaţi la achitarea cheltuielilor judiciare părinţii sau tutorii minorului condamnat dacă se constată că ei au avut neajunsuri serioase la îndeplinirea obligaţiilor lor faţă de minor.

Potrivit prevederilor art. 227 alin. (1) şi (2) Codul de procedură penală, cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal, care cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală.

Potrivit alin.(3) a aceleiași norme, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate. Alineatul (3) a normei indicate este o normă generală şi nu obligă statul să suporte cheltuielile ci să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acţiunilor organului de urmărire penală şi pentru a nu condiţiona termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părţile în proces.

Conform prevederilor art. 143 alin. (1) Codul de procedură penală, expertiza se dispune şi se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea gradului de gravitate şi a caracterului vătămărilor integrităţii corporale; stării psihice şi fizice a bănuitului, învinuitului, inculpatului – în cazurile în care apar îndoieli cu privire la starea de responsabilitate sau la capacitatea lor de a-şi apăra de sine stătător drepturile şi interesele legitime în procesul penal; 5) stării psihice sau fizice a părţii vătămate, martorului dacă apar îndoieli în privinţa capacităţii lor de a percepe just împrejurările ce au importanţă pentru cauza penală şi de a face declaraţii despre ele, dacă aceste declaraţii ulterior vor fi puse, în mod exclusiv sau în principal, în baza hotărîrii în cauza dată; 6) altor cazuri cînd prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză.

10.4. Reieșind din cele mneționate supra instanța de judecată consideră necesar de a o admite solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată, or în prezenta cauză penală s-a constatat cert că anume acţiunile inculpatului Izman Gheorghe a generat urmările prejudiciabile existente, fiind absolut necesar numirea acestei expertize judiciare.

În circumstanţele specifice cauzei date, instanţa a mai luat în considerare şi jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului, în condiţia neadmiterii încasării unor cheltuieli de judecată prea mari din contul inculpatului *(cauzele Kreuz împotriva Poloniei (nr. 1), §§ 60-67; Podbielski şi PPU Polpure împotriva Poloniei, §§ 65-66; Weissman şi alţii împotriva României, § 42 şi a contrario Reuther împotriva Germaniei (dec.))*, or s-a statuat că partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil *(cauza Costin versus România, hotărârea din 26 mai 2005; cauza Străin și alții versus România, hotărârea din 21 iulie 2005; cauza Petre versus România, hotărârea din 27 iulie 2006, etc.)*.

10.5. Prin urmare, raportând circumstanțele de fapt la prevederile legale, instanţa de judecată va admite cerinţa acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatului Izman Gheorghe a cheltuielilor judiciare în cuantum de 1862 lei, suportate pentru efectuarea expertizei judiciare.

11. Astfel, în conformitate cu prevederile articolelor 70, 72, 84 alin. (1) și (4) din Codul penal, 162, 221-225, 275, 276, 329, 332, 340, 384, 385, 387, 389, 391 şi 392-398, 485 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se încetează procesul penal în privința lui ***Izman Gheorghe Mina*** cu privire la învinuirea în baza art. 186 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal (*pe episodul cu partea vătămată Izman Mina*), în legătură cu retragerea plângerii prealabile de către partea vătămată.

Se recunoaşte vinovat **Izman Gheorghe Mina** în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. b) Cod penal (*pe episodul cu partea vătămată Serghei Gorila*), se condamnă și i se stabileşte o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 1 (unu) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei cu închisoare în privinţa lui Izman Gheorghe Mina, urmează a fi calculat din momentul reținerii condamnatului.

Până la data când sentinţa va deveni definitivă, se aplică în privinţa lui Izman Gheorghe Mina măsura preventivă – *arestul preventiv*, cu arestarea imediată din sala de judecată.

Se recunoaşte vinovat ***Zaporojan Valentin Victor*** în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. b) și c) Cod penal (*pe episodul cu partea vătămată Izman Mina*), se condamnă și i se stabileşte o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Se recunoaşte vinovat ***Zaporojan Valentin Victor*** în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. b) Cod penal (*pe episodul cu partea vătămată Serghei Gorila*), se condamnă și i se stabileşte o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 1 (unu) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) din Codul penal, pentru concurs de infracţiuni, prin cumul parţial al pedepselor aplicate prin prezenta sentinţă, se aplică lui ***Zaporojan Valentin Victor*** o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 6 (șase) luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (4) din Codul penal, prin cumul parţial al pedepselor aplicate prin prezenta sentinţă și prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 31 iulie 2026, se aplică lui **Zaporojan Valentin Victor** o pedeapsă definitivă cu închisoare pe un termen de 7 (șapte) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei se va calcula din data reținerii.

Se aplică în privința lui Zaporojan Valentin Victor a măsurii preventive - arestul preventiv pînă la intrarea sentinţei în vigoare.

Corpurile delicte: - un televizor de model ”SAMSUNG”, un covor mare ”Floare” de culoare neagră cu flori de culoare roșii de aproximativ 4 metri, un ”palas” mare , de aproximativ 4x4 metri de culoare cafenie, o moară de cereale, un cilindru hidraulic de la remorca de model ”2 PTC-4” care au fost restituite părții vătămate, la intrarea sentinței în vigoare de restituit după apartenență.

Se admite demersul procurorului şi se încasează de la Izman Gheorghe Mina, în beneficiul statului suma de 1862 (una mie opt sute șaizeci și doi) lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

Sentinţa este cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Nord, în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Rezina, din momentul pronunțării integrale a acesteia.

Sentința integrală este pronunțată în ședința publică pe 26 octombrie 2026.

Preşedintele şedinţei,
judecător **/semnătura/** **Eugeniu Russ**

Copia corespunde originalului,
Judecător **Eugeniu Russ**